

rahwas wöttis sest aiast weel suremat
julgest ja tullid koggone ülle jõe keige
omina sõa- wäe hulga dega. Peikusse
kuul piddas se ülle m Kenerat teiste Ke-
neratidega nou, kuidas wiisi nemmad
waenlaste uhkust piddit tallitsema, ja se
nou wseti, monned regimentid taplus-
sele seädma. Warsti said need waen-
lasted sedda ka teada, ja tullid taplusse-
le wälja ni sure hirmsa küssendamis-
sega et taewas wasto költas ja nende
rüütlitte-hulgad hakkasid jo puhte warra
meie peäle jooksema. Esite olli se assi
weel kahhe wahhel. Nigga kui se taplus
suremaks sai, kais meie suurte tükkide
ja püsside tuloke nenda kibbedaste ja
wallusaste nende peäle, et nemmad pid-
did tagganema. Üks teine hull püüdis
teisest otsast jälle sisse tungida; agga
meie leri seest lasti nende suurte tükkide-
ga ni wägga wallusaste nende peäle, et
nem-

nemmad hulgaliste mahhalangsid, ja
monned Krenadiri regimentid jooksid
püsside pigidega keff nende wahhele, et
nemmad enam ei woiud seista, waid
piddid ruttuste jalgo lastma ja meie
woimust jätma. Siis nemmad põg-
genesid jälle ülle jõe taggasi, ja kolm
tuhhat surnud jäid neist taplusse paika
mahha, ilma neid mis nemma d-ennese-
ga ärrawisid. Se olli se esimesenne suur
taplus ja woimus, mis meie sõa-wäggi
waenlaste peäle sai. Kui se esimesenne
woitleminne Turki rahwale ei läinud
korda, piddasid nemmad uut nou, weel
teist korda teisest otsast sedda taplust
uendada ja omma õnne katsta. Nende
üllem pealik satis jo omma keigeparraia
sõa wäe, mis temma arwates need kei-
gewallusamad mehed ollid, ja hirm-
sad sured tükkid, ülle jõe taggasi minne-
ma ja omma leri üllestõma. Neid olli
wiis-